

עמ"ת 15146/04/14 - באסל אלקרינאוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 אפריל 2014

עמ"ת 15146-04-14 אלקרינאוי(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט שלמה פרידלנדר
העורר
נגד
המשיבה
באסל אלקרינאוי (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר ובא כוחו עו"ד יפתח רפאלי

ב"כ המשיבה עו"ד הילה אליהוא-פיטוסי

אבי המתלוננת מר חליל אלקרינאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט קמא (כב' השופט י' עטר) להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

אני סומך את ידי על החלטת בית המשפט קמא.

מקובלת עלי קביעתו כי לא זה המקרה המתאים לסטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, ואעיר כי תסקיריה של עו"ס מורן הולנדר, קצינת המבחן למבוגרים, עשו רושם יסודי וזהיר.

בית המשפט קמא פרט את הנימוקים להחלטתו, תוך שהוא מצטט "קטעים נבחרים" מחומר הראיות לכאורה, לרבות התבטאויות של העורר עצמו, והדברים אכן מדברים בעד עצמם ולא אחזור עליהם.

אסתפק בהטעמת העניינים שלהלן:

אינני סבור כי ניתן לתת אמון בעורר, בהתאם לדרישה הבסיסית ממי שמורים לשחררו לחלופה.

עמוד 1

ראשית, אמון כזה כבר ניתן בעורר בהזדמנות קודמת, והוא הפר אותו.

שנית, שירות המבחן התרשם כי העורר "מגיב באופן המותאם לסיטואציה" [תסקיר מיום 13.3.14, עמ' 1], ועל כן יש להתייחס בזהירות להצהרתו בדבר רצונו להשתקם מן הדפוס שאותו ביטא בהצהרותיו אשר צוטטו בהחלטות בית המשפט קמא.

כמו כן, יש קושי להתייחס למפקחים המוצעים כמפקחים אפקטיביים, וזאת בשל הגישה כלפי המתלוננת הנרמזת גם בהתבטאויות שלהם עצמם. אזכיר, בהקשר זה, את התייחסותו של האח עבד כפי שהיא מתוארת בתסקיר המשלים מיום 31.3.14, שממנה עולה לכאורה הכחשה או הדחקה של התנהגותו של העורר כלפי המתלוננת, ואולי אף חוסר באמפתיה כלפי המתלוננת, לרבות בעניינים שהעורר עצמו הודה בהם בהודעותיו.

עוד עולה מאותו תסקיר כי בין עבד לבין העורר קיים פער גילאים קטן והם מבלים יחד, וספק אם יש בעבד משום מפקח סמכותי כלפי העורר.

לגבי האב אזכיר את דבריו בדיון היום כי הוא אפילו אינו יודע מה לומדת המתלוננת. ספק אם יש בכך משום ביטוי לעמדה הרחוקה דיה מהסתייגותו של העורר כלפי לימודיה של המתלוננת.

לבסוף אבקש להעיר, לגבי התבטאות שירות המבחן שלפיה אין מדובר בנורמות עברייניות מופנמות אצל העורר, כי הגישה כלפי נשים והאוטונומיה שלהן העולה מתוך דבריו של העורר היא, לטעמי, בגדר נורמה עבריינית כלפי נשים, והיא בבחינת שורש פורה רוש ולענה אשר ממנו צומחת גם אלימות ודיכוי כלפי נשים.

ב"כ העורר ציין היבטים במצבה הנפשי של המתלוננת ללא קשר למעשיו של העורר, אולם, אפילו קיימת אצלה "גולגולת דקה" בעניין זה, ספק אם ניתן לנתק את מצבה הנפשי מן הדיכוי לכאורה שעליו התלוננה בהודעותיה.

אזכיר, בהקשר זה, כי מהודעותיו של האח אשר היה ראשון למצוא את המתלוננת ואת העורר סמוך למעשה הנדון משתמע שגם הוא עצמו חושש מפני העורר. המקרים הקודמים של אלימות כלפי בני משפחה, לכאורה, שאותם ציין האח, והתיאור החמור של מעשי ההיזק בזדון שצוין בדברי ב"כ המשיבה, מראים לכאורה דפוס אלים שלא דווקא ממוקד במתלוננת אישית.

בשולי הדברים אבקש להצטרף להערותו של ב"כ העורר כי כאשר מתלוננת חוזרת ומבקשת למסור דברים כאלה או אחרים בנוגע לתלונתה, יש מקום לשוב ולגבות ממנה הודעה נוספת, ולא להימנע מכך תוך שליחתה לבית המשפט. המשטרה מוסמכת לחקור חשדות לביצוע עבירה כאשר מודה למשטרה על אותם חשדות, ומקור המידע לא חייב להיות התלונה הראשונית. כאשר מתלוננת מבקשת לחזור בה מן התלונה, והמשטרה אינה סבורה כי בקשה זו מאיינת את החשד לביצוע העבירה - אמורה המשטרה להוסיף ולחקור בכך, כאשר הבקשה לביטול התלונה אמורה לשמש כנדבך נוסף שיש לחוקרו. לעיתים יש מקום למסקנה כי התלונה הראשונית היתה תלונת שווא, ולעיתים יש מקום לחשד כי הבקשה לביטול התלונה משקפת בעצמה חשד לעבירות נוספות.

לאור המקובץ הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ד, 10/04/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה פרידלנדר, שופט